'न्यक्कारो ह्ययमेव मे यदरयः—' इत्यादौ (७ पृ.) 'अरयः' इति बहुवचनस्य, 'तापसः' इत्येकवचनस्य, 'अत्रैव' इति सर्वनाम्नः, 'निहन्ति' इति 'जीवति' इति च तिङः, 'अहो' इत्यव्ययस्य, 'ग्रामटिका' इति करूपतद्धितस्य, 'विलुण्ठन' इति व्युपसर्गस्य, 'भुजैः' इति बहुवचनस्य व्यञ्जकत्वम् ।

'आहारे विरतिः, समस्तविषयग्रामे निवृत्तिः परा,
नासाग्रे नयनं, तदेतदपरं यच्चैकतानं मनः ।
मौनं चेद, मिदं च शून्यमधुना यद्विश्वमाभाति ते,
तद्भ्रूयाः सखि ! योगिनी किमसि, भोः ! किंवा वियोगिन्यसि ॥'

रिति । गौतम्या शकुन्तलायां नीतायां दुष्यन्तस्यानुतापवर्णनमिदम् । प्रतिषेधाक्षरेण मैवं कुर्विति प्रतिषेधवचसां विक्लवं व्याकुलमतएवाभिरामम् । तादृशप्रतिषेधस्य विधिपर्यवसन्नतया तत्प्रयोगेण मुखस्य रमणीयत्वमिति भावः । **अंसे** स्कन्धे विवर्तयितुं परिवृत्त्य स्थातुं शीलमस्य । **कथमपि** चक्षुःपरागापसारणच्छलेन **उन्नमितमङ्गुलिभ्यामूर्ध्वीकृत्य** धृतम् ॥ **न्यक्कार इति** । व्याख्यातमिदं प्राक् (७ पृ.) बहुवचनस्येत्यादिषष्ठ्यन्तानां व्यञ्जकत्वमित्यग्रेतनेनान्वयः । अरीणां प्रतीकाराक्षमत्वं तापसादेरेकत्वख्यापनेन । नैकतापसनिग्रहेण सर्वरक्षा भवति सोऽपि सर्वप्राणैः कर्तुमशक्य इति । इदंपदेन रिपुनिग्रहे दूरगमनादिव्यापारो नास्ति तथापि स कर्तुं न शक्यत इति । अपकारस्य वर्तमानत्वख्यापनेन विलम्बासहिष्णौ रिपुनिग्रहे नास्माकमुद्यमः । तथेति जीवनस्य वर्तमानत्वख्यापनेन प्रागेव मरणमुचितं येनैतादृशः पराभवो मा भूदिति । जीवनस्य साश्चर्यत्वख्यापनं मानिनां तादृशपराभवे जीवनमत्यन्तमनुचितमिति । स्वर्गस्य क्षुद्रत्वख्यापनेन यस्य स्वर्गविलुण्ठनेनापि श्लाघा नास्ति स तावदेकतापसेन पराभूयते अहो दुर्दैवविलसितमेतदिति । स्वर्गलुण्ठनस्य विशिष्टत्वख्यापनेन स्वःपतेरत्यन्ततिरस्कारिणो रावणस्य एकतापसेन पराभवो दुर्दैवेनोपपद्यत इति । भुजानां बहुत्वख्यापनेन रिपुनिग्रहे रावणस्याधिकसाधनसत्त्वेऽपि सं कर्तुं न शक्यत इति व्यज्यते । यद्यप्येते संलक्ष्यक्रमव्यङ्ग्यानां वस्तुध्वनय एव तथाप्येतेऽसंलक्ष्यक्रमव्यङ्ग्यस्य निर्वेदाख्यभावस्य परिपोषका इति तेनैव व्यपदेश इति भावः ॥ **आहार इति** । विरहिणीमुपहसन्त्याः सख्या उक्तिरियम् । **विरती** रागाभावः । **एकतानमनन्यवृत्ति** । योगिन्या विश्वं **शून्यमसद्भूतं** प्रतिभाति । वियोगिन्याश्च सदपि विश्वं प्रकृतानुपयोगित्वेनासदिव प्रतिभाति । विशेषणस्येत्यनन्तरं **तदेतदिति** बुद्धिस्थपरामर्शिनः सर्वनाम्नः **अपरमिति** विशे-

---

1. ग्रामटिकेति । अल्पग्रामवाचको हि ग्रामटीशब्दः, गौडभाषायां 'गाँवटी' इति ख्यातः । ततः 'अज्ञाते' इति 'कुत्सिते' इति वा कप्रत्यये 'केऽणः' इति ह्रस्वे निष्पन्नो ग्रामटिकाशब्दः । अत्यन्तक्षुद्रग्राम इति तदर्थः । नागोजिभट्टास्तु—"तद्धिताः' इति बहुवचनबोध्यष्टिकच्प्रत्ययः" इत्याहुः । मूलग्रन्थस्तु ध्वन्यालोकलोचनादिदर्शनेन कप्रत्ययानुग्राहक एव । तेन 'टिकचूरूपतद्धितस्य' इति पाठोऽनाकर इति ।